

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2421/2019
02.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Станојевић, адвокат из ..., против туженог „Металац маркет“ ДОО Горњи Милановац, кога заступа Драган Вучетић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3104/18 од 12.03.2019. године, у седници одржаној 02.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3104/18 од 12.03.2019. године, у ставу првом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П1 731/11 од 16.05.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду број .../... од 23.09.2011. године, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоца врати на радно место које је имао пре доношења решења о отказу уговора у складу са степеном образовања и стручном спремом, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за прековремене сате исплати појединачне одређене износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости, па до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде по основу прерасподеле из 2009., 2010. и 2011. године, исплати наведене износе са законском затезном каматом од датума доспелости, па до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3104/18 од 12.03.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда првостепеног суда у ставу првом и другом изреке. У ставу другом изреке, укинута је пресуда првостепеног суда у ставу трећем, четвртном и петом изреке и предмет у

укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке, укинуто је решење првостепеног суда и предмет враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешене примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог и од 22.09.2008. године, распоређен на радно место референт ..., а затим по повратку са боловања и без измене уговорених услова рада обављао је послове референта Након доношења нове Систематизације послова код туженог од 10.08.2011. године, укинута су радна места референт ... и референт ..., а систематизовано ново радно место референт ... и и на то место распоређена радница ББ. Тужиоцу је најпре понуђено да обавља послове ... у организационој јединици ... и ..., што је тужилац одбио, па како је тужени имао закључен Споразум о привременом упућивању запослених на рад код другог послодавца са „Металац посуђе“ ДОО, то је понудио тужиоцу измену уговорених услова рада сагласно одредби члана 171. став 1. тачка 3. Закона о раду и привремени премештај на рад код другог послодавца. Тужилац је одбио да потпише наведени анекс, због чега му је тужени отказао уговор о раду, с позивом на одредбу члана 179. став 1. тачка 7. Закона о раду.

С обзиром на овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су закључили да је решење о отказу уговора о раду тужиоцу законито, имајући у виду да је тужени испоштовао све законом прописане обавезе приликом доношења решења, а с обзиром на то да новом систематизацијом послова нису више била предвиђена радна места на коме је тужилац радио, ни оно на које је био распоређен анексом уговора о раду, ни оно које је обављао без анекса, а да је тужилац одбио да буде премештен на друго радно место у синдикалној и интернет продаји, као и да привремено буде упућен на рад код другог послодавца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду и реинтеграцију.

Наиме, одредбом члана 171. став 1. тачка 3. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/2005, 32/2013), прописано је да послодавац може запосленом да понуди и измену уговорених услова рада (анекс уговора) ради упућивања на рад на одговарајући посао код другог послодавца, у складу са чланом 174. овог закона. Одредбом члана

174. став 1. истог закона прописано је да запослени може да буде привремено упућен на рад код другог послодавца на одговарајући посао ако је привремено престала потреба за његовим радом, дат у закуп пословни простор или закључен уговор о пословној сарадњи, док трају разлози за његово упућивање, а најдуже годину дана.

По оцени Врховног касационог суда тужени је приликом отказа уговора о раду поступао у складу са цитираним одредбама члана 171. и 174. Закона о раду. Због потреба прописа и организације рада, односно ступања на снагу новог Правилника о систематизацији радних места, те укидања радних места на која је тужилац радио и увођења новог радног места на које је распоређена друга радница, тужени је понудио тужиоцу да закључи анекс уговора о раду и доставио писмено обавештење које садржи све разлоге прописане одредбом члана 172. Закона о раду. Тужилац је одбио да потпише наведени анекс ради упућивања на рад код другог послодавца, па је у овом случају правилно тужени послодавац донео оспорено решење о отказу уговора о раду на основу одредбе члана 179. став 1. тачка 7. Закона о раду.

Неосновани су ревизијски наводи да је погрешно примењено материјално право, јер у анексу број није наведена врста послова коју би тужилац евентуално обављао код другог послодавца, те да то мора да буде одговарајући посао за који је потребна иста врста и степен стручне спреме. Ово из разлога што је тужилац као запослени имао могућност да и ако је незадовољан садржином понуде, исту прихвати и потпише анекс и тиме задржи право да пред надлежним судом оспорава законитост анекса уговора о раду, па и из ових разлога које сада истиче у ревизији, истовремено не излажући се правној последици неприхватања понуде.

Такође, тужилац у ревизији не може да оспорава распоред другог запосленог, јер то не утиче на његов радно правни статус.

Како се наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, а остали наводи ревизије тичу се погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што не може бити разлог за ревизију предвиђену одредбом члана 407. ЗПП, то је Врховни касациони суд применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду ревизијских трошкова, јер по овом првом леку тужилац није успео.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић